

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עש"א 3056-06-13 ורטניק נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני .

במני כב' השופטת יהודית שינר

מערערים

עמנואל ורטניק
ע"י ב"ב עו"ד אלונה סיקלר - הרכבי

נגד

משיבים

1. שר הבריאות
3. ועדה לפי סעיף 47 לפי פקודת רופא השיניים
2. השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב
ע"י ב"ב עו"ד משי חריש

פסק דין

1
2 1. ערעור על החלטת המשיב 3 שאישר המלצת המשיבה 2, שמונתה ע"י המשיב 1,
3 להרשיע את המערער במספר עבירות משמעותיות של רופא השיניים, ולהתלות את רישיונו
4 של המערער לרפואת שיניים למשך חודש אחד.
5

עיקרי העובדות

6
7
8 2. המערער, רופא שיניים במקצועו משנת 1991, עבד כשכיר בשנים 2004-2006 במרפאת
9 חשיניים נוגה, שהיתה במועדים חרלבנטיים מרפאת תאגיד של חברת "אומגה דנט",
10 ברח' חרצל 1 באשדוד (להלן: "המרפאה"). חרשת בבעלות די"ר בואנה, רופא שיניים אף הוא.
11
12 באוגוסט 2005 נערך ביקור במרפאה ע"י די"ר פיקובסקי, רופא חשיניים המחוזי בלשכת
13 חבריאות באשקלון, ודי"ר גולדמן, חממונה על מרפאות תאגיד באותה לשכה.
14 נמצא שחמרפאה פועלת ללא רישיון. בשני מכתבים מאוגוסט-ספטמבר 2005 הוזחרו
15 המערער, ובעל המרפאה, די"ר בואנה, כי המרפאה פועלת בניגוד לחוק, וכי עליהם לחמסקי
16 פעילותה עד להסדרת חרישיון.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עש"א 3056-06-13 ורטניק נ' שר הבריאות ואח'

תיק דינורי .

1
2 ביום 9.11.2005 ערך די"ר שרף, רופא השיניים המחוזי, ביקורת במרפאה וגילח בה ממצאים
3 העלולים לסכן את בריאות הציבור, כמו העדר ערכת החיאה, והעדר סטריליזציה של חלק
4 מהכלים הכירורגיים. בעקבות כך הוציא באותו היום הרופא המחוזי צו סגירה למרפאה.
5
6 בביקורות שביצעו נציגי המשיב 1 במרפאה לאחר הוצאת צו הסגירה, בתאריכים 13.11.2005,
7 15.11.2005, 20.11.2005, נמצא כי המרפאה ממשיכה לפעול למרות צו הסגירה.
8 בכל הביקורות, פרט לאחת, המערער היה זה שליווה את נציגי המשיב 1 ושוחח עמם.
9 די"ר בואנה לא נכח במרפאה במועדים אלה. לטענת המערער די"ר בואנה נהג לעבוד במרפאה
10 כיומיים בשבוע והיה בקשר רצוף עם עובדי המרפאה גם כשלא היה נוכח, שכן הוא זה שניהל
11 את המרפאה בפועל.

12
13 לטענת המשיבים, באחת הביקורות, המערער תקף מילולית את מבצע הביקורת, די"ר גולדמן,
14 והפריע לו בביצוע תפקידו. בביקורת שנערכה במרפאה ביום 4.12.2005 נמצא שהליקויים
15 שנתגלו בה תוקנו. די"ר בואנה יצא מישראל בחודש דצמבר 2005 ומאז לא חזר. משהתברר כי
16 די"ר בואנה למעשה נטש את המרפאה, פתח המערער במקום מרפאה פרטית בבעלותו.
17 בעקבות הביקורות הנ"ל הוגשה ביום 28.9.2006 קובלנה ע"י המשנה למנכ"ל המשיב 1,
18 די"ר בועז לב, בגין המעשים הנ"ל.

19
20 3. הועדה המיוחדת לפי סעיף 47 לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], **התשל"ט-**
21 **1979** (המשיבה 2, להלן: "**הוועדה**" ו- "**הפקודה**") דנה בקובלנה, שמעה עדים, גבתה ראיות,
22 והמליצה בדוח מיום 26.6.2012 לחרשיע את המערער בעבירה של התנהגות שאינה הולמת
23 רופא שיניים מורשע (לפי סעי' 145(1) לפקודה). הנימוקים היו שהמערער עבד במרפאות תאגיד
24 ללא רישיון (לפי תקנה 23(א) **לתקנות רופאי השיניים (מרפאות של תאגידים) התשנ"ג-**
25 **1993** (להלן: "**התקנות**")), וגם שחפר צו סגירה למרפאה. הועדה זיכתה את המערער מחוסר
26 ראיות מעבירה של התמדה בהפרת חוראות חקודה (לפי סעי' 45(4) לפקודה).
27 כמו כן זיכתה אותו מעבירה של אי תיקון הליקויים מאחר שלא היה הבעלים והמנהל של
28 חמרפאה.

29
30
31

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עש"א 13-06-3056 ורטניק נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני . .

- 1
- 2 ביום 11.2.2013 המליצה הוועדה להטיל על המערער בגין העבירות הנ"ל עונש של התלית
- 3 רישיון למשך חודש אחד, בשל התמשכות העבירות וחומרתן בפגיעה וסיכון הציבור.
- 4 בשיקולים לקולא נלקחו בחשבון פגמים בהתנהלות המשיבים 1-2 לרבות שיהוי רב בחליכים
- 5 שניהלו כנגד המערער, וכן העובדה שבמהלך כל שנות פעילותו כרופא שיניים, מעל 20 שנה,
- 6 לא היו לו עבירות קודמות בתחום המקצועי.
- 7
- 8 ביום 25.2.2013 אימץ כבי השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב את המלצות הוועדה הנ"ל
- 9 הן לעניין ההרשעה והן לעניין העונש ונתן צו לפי סעיף 45 לפקודה.
- 10
- 11 על כך הערער שלפני.
- 12
- 13 4. בערעורו תקף המערער הן את עצם ההרשעה, והן את חומרת העונש.
- 14 באשר להרשעה, טען להפליה ולרדיפה אישית של נציגי המשיב 1 כלפיו. המערער הצביע על
- 15 שני רופאים שעבדו במרפאה בתקופת צו הסגירה, אך למרות זאת לא ננקטו כנגדם חליכים
- 16 משמעותיים. עוד טען כי באחת הביקורות ציין נציג המשיב 1 כי היה במקום רופא,
- 17 אך לא טרח לברר את זהות הרופא. המערער טען כי התעקשות הוועדה בהרכבה הראשוני
- 18 שלא לפסול את עצמה לאחר שנחשפה לעבירה קודמת שלו בגין העלמת מס מצביעה על
- 19 התנכלות כלפיו. עוד טען המערער כי בדיוק למחרת חקירתו הנגדית של ד"ר פיקובסקי לפני
- 20 הוועדה בעניין דנן, התגלגל באורח מסתורי ובעיתוי מסתורי לידיו של ד"ר פיקובסקי כרטיס
- 21 ביקור של מרפאתו החדשה של המערער, שאינו ערוך לפי חנהלים, ובשל כך ביקש
- 22 ד"ר פיקובסקי לחוציא צו סגירה למרפאתו הפרטית והחדשה של המערער, דבר המצביע
- 23 לטענת המערער שוב על רדיפה אישית של נציגי המשיב 1 כלפיו. באשר לחומרת העונש טען כי
- 24 המשיבים לא הצביעו אפילו על מקרה אחד שבו הותלה חרישיון של רופא שיניים בגין
- 25 ליקויים שנמצאו במרפאה בה עבד כשכיר, או בשל כך שעבד כשכיר במרפאה תחת צו סגירה.
- 26 המערער טען כי יש להטיל עליו לכל היותר עונש של נזיפה ולא התלית. עוד ציין כי עברו נקי,
- 27 כי לא חוגשה נדו כל תלונה במישור המקצועי במשך כ- 20 שנות עבודתו כרופא שיניים,
- 28 וכי מאז האירועים לא עבר כל עבירה.
- 29
- 30
- 31
- 32

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עש"א 13-06-3056 ורטניק נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני :

המשיבים טענו כי כל השיקולים נשקלו ואוּזונו עיני הוועדה ששמעה את העדים, בחנה את הראיות והגיעה לממצאים ברורים. המערער לא חרים את נטל הראיה המוטל עליו להוכיח שהוועדה פעלה בשרירות וחרגה ממתחם הסבירות. לא ידוע למשיבים על מקרה בעל נסיבות דומות שבו הותלה רישיון לחודש. יש להבחין בין הרופאים האחרים שעבדו במרפאה ושלא הוגש כנגדם קובלנה לבין המערער, מאחר שלא הוגשו ראיות חותכות נגדם כי ידעו על צו הסגירה.

דין

5. בפן העובדתי, הוועדה קבעה ממצאים עובדתיים חד-משמעיים כנגד המערער :

"עצם העבודה במרפאה, שאין בה ערכת החייאה ולמרות שהיו קיימים בה ליקויים נוספים המסכנים את בריאות המטופלים , משמעה התנהגות שאינה הולמת מודעה לריפוי שיניים, אם לא חמור מכך". (עמ' 8 לדוח הוועדה מ – 26.6).

"מדברי הנקבל עולה גישה בעייתית , לפיה, על רקע מצוקה הכלכלית (כך במקור), הוא בחר להשלים עם התנאים חלקיים ששררו במרפאת נגה, אשר השליכו בהכרח גם על הטיפול שניתן על ידו למטופליו. הנקבל לא ידע לומר אם, לפני הביקורת, הייתה במרפאת נוגה ערכת החייאה. כך גם העיד הנקבל, משנשאל לגבי הליקויים המתייחסים לנהלי הסטריליזציה במרפאה...אם לא די באלה, הנקבל הודה בכך שיכול שבמרפאה נעשה שימוש בחומרים שמג תוקפם". (שם).

"ואולם שבהמשך דבריו, הודה הנקבל בקיומם של פגמים משמעותיים נוספים. כך הודה הנקבל כי חלק מהכלים הכירורגיים נמצאו במגירות אחסון בשקית קדושת ללא סטריליזציה ; כי מספר המזרקים לאלחוש, שנמצא במרפאה, לא אפשר את עיקורם בין

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עש"א 3056-06-13 ורטניק נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני...

1 מתרפא למשנתו; וכי יכול שנעשה שימוש בחמרים שתוקפם פג.
2 (שם)
3

4 "מעבר לכך, מכתבו, מיום 16.11.2005, של בא כחו של ד"ר בואנה,
5 ...אך מאשש את הסברה שעיקר האמור ברשימת הליקויים אכן
6 מתאר נכונה את המצב במרפאה". (שם).
7

8 נקבע בפסיקה כי לא בנקל תתערב ערכאת הערעור בממצאים עובדתיים שקבעה הערכאה
9 חדיונית (ראו למשל: ע"מ 6881/07 ברגר נ' המועצה האזורית עמק חפר (לא פורסם),
10 מיום 24.9.2007, ע"מ 1652/08 מלית נ' ועד מרחו תל אביב והמרכז של לשכת עורכי הדין
11 (לא פורסם, מיום 18.3.2010) סעי' 12 לפסה"ד). במקרה דנן, לא מצאתי כי יש לחרוג ממנהג
12 זה. יצויין, שהמערער לא תקף את הממצאים הנ"ל בערעור, אלא התמקד בטענת רדיפה
13 אישית נגדו והפלייה, יחסית לרופאים אחרים שעבדו במרפאה באותה העת,
14 ויחסית למדיניות המשיבים מאז ומעולם.
15

16 המערער לא הצליח להפריך טענת המשיבים כי לא נמצאו ראיות חותכות כי הרופאים
17 האחרים שעבדו במרפאה בעת צו הסגירה ידעו על קיומו. הרופאים האחרים עליהם הצביע
18 המערער היו ד"ר ספיר וד"ר מרקוביץ, אך המערער הודה כי הוא היה הרופא היחיד שעבד
19 במרפאה בהיקף מלא בכל ימות השבוע. באשר לד"ר ספיר נמצא רק רישום אחד בו הוא עבד
20 אחרי צו הסגירה, והמערער לא הוכיח כי ד"ר ספיר ידע על צו הסגירה באותו יום ספציפי
21 שבו הוא עבד במרפאה. ב"כ המערער אף טענה בסיכומיה כי אין לדעת מתי, אם בכלל,
22 נודע לרופאים השכירים האחרים על צו הסגירה. לגבי ד"ר מרקוביץ, היא נמצאה עובדת
23 במרפאה רק בביקורת שנערכה ביום 24.11.2005, וטענה כי חתחילה לעבוד במרפאה רק
24 באותו חיום וכי נודע לה על צו הסגירה רק באותו היום, ומיד שנודע לה על צו הסגירה היא
25 עזבה את המקום (סעי' 5.2.1 לחלטת הוועדה מיום 26.6.2012). לעומת זאת המערער הודה
26 כי הוא המשיך לעבוד במרפאה למרות שידע על צו הסגירה, ובכרטיסי המטופלים נמצאו
27 רישומים משלושה מועדים שונים לאחר הוצאת צו הסגירה שמעידים כי המערער עבד
28 במרפאה בתקופת צו הסגירה. הוועדה נימקה ופירטה את מאפייניו הייחודיים של המערער
29 על פני הרופאים האחרים בצורה עניינית (ראו: עמ' 5 להחלטה מיום 26.6.2012).
30 לפיכך לא השתכנעתי כי החלטת הוועדה בעניין זה הייתה נגועה בשיקולים זרים, שרירות
31 וחוסר תום לב המצדיקים התערבות ערעורית בשיקוליהם המקצועיים של המשיבים.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עש"א 3056-06-13 ורסניק נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני :

1
2 המערער הצביע על ביקורת נוספת מיום 21.11.2005, שנעשתה ע"י ד"ר גדלביץ, שבה צויין
3 שהיה רופא במקום לאחר צו הסגירה אך לא צויין שמו, וטען להפלייה לעומת אותו רופא.
4
5 נתוני הרופא נמצאים ברשות המערער, ברישומי חמראח, אך המערער בחר שלא לחושפם,
6 ובכך לא חרים נטל הראיה המוטל עליו להוכיח הפלייה. נוסף על כך, היה על המערער
7 להוכיח גם כי אותו רופא ידע על צו הסגירה באותו יום ספציפי בו הוא נצפה בביקורת מטפל
8 בלקוח במרפאה. הועדה נהגה במידתיות תוך אבחנה דקדקנית של העובדות, וציינה כי
9 המערער לא היה הבעלים של חמראח, ולא מנהל אחראי כמשמעותו בתקנות, היא גם
10 קבעה (בעמ' 7 להחלטת מיוני 2012) כי המערער לא ניהל את המרפאה בפועל, ולפיכך לא
11 הרשיעה את המערער בעבירה שלא פעל לתיקון הליקויים ולהסדרת הרישיון.
12 לעומת זאת, לצורך הרשעה בעבירה התנהגות שאינה חולמת רופא שניים מורשה,
13 אין הכרח שהנקבל יהיה מנהל חמראח.
14
15 המערער חודה שהוא ידע על צו הסגירה, בעוד שלגבי חרופאים האחרים, כפי שפורט לעיל,
16 היו ממצאים אחרים, כך שבאיזון הכולל של הנסיבות, נמצאה שונות רלוונטית בינם לבין
17 המערער שהיה הדמות הדומיננטית כמרפאה בהעדרו של ד"ר בזאנה בעל המרפאה, גם אם
18 לא היה פורמלית מנהל של המרפאה. לפיכך לא התקיימה הפלייה ולא הוכחה רדיפה
19 אישית כטענת המערער. עצם העובדה שהמשיבים לא ידעו לחצביע על מקרה דומה אחר בו
20 הותלה רישיון רופא בעבירות דומות ובנסיבות חומרה דומות איננו הוכחה כי המערער נרדף.
21 גם המערער מצידו לא הצביע על מקרה אחר, הדומה בנתונים ובעובדות, שבו נמנעו
22 המשיבים מלהתלות רישיון של רופא. מרפאה מטבע הדברים איננה מתנהלת מעצמה.
23 כאשר בעל המרפאה לא נוכח במקום רוב הזמן, והמערער בחר להיות עובד שפעיל דומיננטית
24 במקום, (בניגוד לרופאים האחרים שנמצאו במרפאה באופן מזדמן), אין לפטור אותו
25 מאחריות למתן טיפול למטופלים במרפאה, למרות שידע על המחדלים החמורים שנמצאו
26 במרפאה זו בה עבד זמן ממושך, ובמיוחד לאחר צו הסגירה. המערער בחר לשתף פעולה עם
27 בעל המרפאה ולא פען בחתאם לחוק.
28
29 באשר לטענת המערער להתנכלות ד"ר פיקובסקי אליו, למחרת חקירתו הנגדית של ד"ר
30 פיקובסקי לפני הוועדה, אין בכך כדי להועיל למערער. מדובר באירוע חדש אחרי שכבר
31 חוגשה הקובלנה דין והחלה להתנהל לפני הוועדה. אכן, הוועדה העלתה תמיחות בהחלטתה

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עש"א 3056-06-13 ורטניק נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני:

באשר לחתנהלות ד"ר פיקובסקי בעניין זה, ולקחה גם נתון זה בחשבון שיקוליה
ובחמלצותיה. יודגש, שבסופו של דבר לא הוציא המשיב 1 צו סגירה למרפאתו הפרטית
החדשה של המערער. ד"ר פיקובסקי הוא רק אחד מנציגי המשיב 1, והוא לא הצליח להביא
לסגירת מרפאתו החדשה של המערער, כך שמכאן אין לחסיק רדיפה אישית של
המשיב 1 כלפי המערער. בוודאי לא בעוצמה כזו שתצדיק התערבות בהחלטת המשיבים.
החלטות המשיבים מתבססות בעיקר על הודאות המערער והודאות בא כוחו של ד"ר בואנה,
והמערער לא הצליח לסתור את הממצאים העובדתיים החמורים שטבעים מהודאות אלה,
במיוחד בנושאים הקשורים לבטיחות הטיפול והסכנות האפשריות לציבור.

המערער טען כי המשיב 1 מסרב, ללא הצדקה וללא הנמקה, להעניק לו רישיון למרפאה
אחרת שברצונו להקים, וכי יש בכך כדי להוכיח רדיפה אישית של המשיב 1 כלפיו.
אם יש למערער השגות בעניין זה הוא רשאי לנקוט בהליך משפטי מתאים בעילות מתאימות
ולהוכיח טענותיו כדין. אין די בטענותיו הכלליות כדי להוכיח רדיפה במידה כזו שתצדיק
התערבות בהחלטות המשיבים. לפי חפסיקה, התערבות ביהמ"ש בהליכים משמעתיים
נעשית רק במקרים חריגים:

**"על פי אמות המידה המקובלות עלינו אין בית משפט זה רואה עצמו
כמי שנכנס בנעליו של הקובל וכמי שמחליט, כאילו מעיקרו, אם יש
בתלונה עילה לכאורית ליזום הליכים משמעתיים. כאשר מוקנה
לרשות פלוגית שיקול הדעת, אם ליזום הליכים פליליים או
משמעתיים, נוהג בית משפט להתערב בשיקוליה רק באותם מקרים,
בהם יש יסוד לכאורי לסברה, כי החלטתה של הרשות העצמאית
האמורה נבעה משיקולים פסולים ובלתי חוקיים כגון חוסר תום לב
או מניעים זרים" [בג"ץ 248/81 וליס נ' הוועד המחזי של לשכת
עורכי הדין, פ"ד לז(3) 540, 533 (להלן: עניין וליס)].**

ראו עוד: סעי' 12 ל - ע"מ 1652/08 פלוגית נ' ועד מחוז תל אביב והמרכז של לשכת
עורכי הדין (לא פורסם, מיום 18.3.2010) סעי' 10-11 למסח"ד.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עש"א 13-06-3056 ורטניק נ' שר הבריאות תא"ח

תיק חיצוני . .

1
2 לאור האמור לעיל, המערער לא הצליח לשכנע כי אכן הייתה רדיפה והפלייה של ממש כלפיו.
3 המערער לא הצליח לשכנע כי התנחלות הועדה חרגה ממתחם הסבירות, ולקחה בחוסר
4 תום לב. המלצות הוועדה מנומקות וממורטות ונובעות משיקולים סבירים לגופם של דברים,
5 חן באשר לעצם ההרשעה וחן באשר לעונש. ממצאי הוועדה חמורים בכל הנוגע לסיכון
6 למטופלים. אי חימצאות של ערכת החייאה במרפאה יכולה להוביל במקרים מסויימים
7 למוות של מי מהמטופלים. כך גם אי עיקור של מכשירים ידניים במהלך חינוס יכול אף הוא
8 להוביל לזיהומים מסוכנים. יש בממצאים כדי להצדיק עונש של התליית רישיון לחדש אחד.
9 הפקודה מעניקה שיקול דעת רחב למשיבים ומסמיכה אותם לחטיל עונשים מגוונים בגין
10 חעבירות שבהם חורשע המערער. כך קובע סעי' 45 לפקודה, שכותרתו "סמכויות השר":

11
12 **"45. ראה השר, על יסוד קובלנה של המנהל או של אדם שנפגע,**
13 **כי מורשה לריפוי שיניים עשה אחת מאלה, רשאי הוא בצו לבטל את**
14 **הרשיון או להתלותו לתקופה שיקבע באותו צו או לתת למורשה**
15 **לריפוי שיניים נזיפה או התראה:**
16 **(1) נהג בדרך שאינה תולמת מורשה לריפוי שיניים;**
17 **...**
18 **(3) גילה חוסר יכולת או רשלנות חמורה במילוי תפקידיו**
19 **כמורשה לריפוי שיניים;**
20 **(4) התמיד להפר הוראות פקודה זו;**
21 **(5) הורשע בעבירה מלילית שלא לפי פקודה זו..."**
22 **(ההדגשות שלי, י"ש).**

23
24 לפי חנוסח לעיל שיקול דעתה של הועדה רחב ביותר ואיננו קובע מסמרות, חן באשר לסוג
25 חעונש שיש להטיל בגין חעבירות המנויות בסעיף הנ"ל, מתוך העונשים המגוונים שמצויינים
26 בסעיף (ביטול רישיון, התליית רישיון, נזיפה או חתראה), וחן באשר למשך חזמן להתלית
27 רישיון כאשר נבחר עונש זה. במקרה דנן הוועדה שקלה ואיזנה בין נסיבותיו של המערער,
28 חעובדה שחלפו כ-12 כשנה מאז חקובלנה, לבין המשקל של האינטרס הציבורי, ואין מקום
29 להתערב במסקנותיה ביחס לאמצעי המשמעת שחוטלו.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

עש"א 3056-06-13 ורטניק נ' שר הבריאות ואח'

תיק חיצוני .

1

2 6. באשר לטענות העדר שימוע - צדקה הועדה בקביעתה כי יש להחיל בנסיבות העניין
3 את חריג שבסעי' 25א(2) **למקודת בריאות העם מס' 40 לש' 1940**, לפיו יש סמכות למנהל
4 להוציא לאתר צו סגירה למרפאה גם ללא שימוע, כאשר הדבר דרוש למניעת סכנה חמורה
5 מיידית למטופלים, כפי שאכן קרה בעניינינו.
6

6

7

סיכום

8

9 7. לאור כל האמור לעיל, במצטבר, אני דוחה את הערעור.
10

10

11 המערער יישא בהוצאות המשיכים בסך 10,000 ש"ח, בהתאם לתקנה 512 **לתקנות סדר**
12 **הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984**.
13

13

14 ניתן היום, י"ד שבט תשע"ד, 15 ינואר 2014, בהעדר חצדדים.
15

15

16 המזכירות תמציא עותק פסק הדין לצדדים.
17

17

יהודית שיצר, שופטת

18

19

20

21

22

23

24